

YILMAZ KARAKOYUNLU

(♩ = 96) MÜSEMMEEN

BİZ BU ÖM RÜN VUS LA TIN.... DAN SAN Kİ HAS. RET...
 BEK..... LE DİK — SAZ — — SAZ —
 1) HER BA KIŞ TAN HER GÜ LÜŞ... TEN BAŞ KA LEZ.. ZET....
 2) BEL Kİ TEN HÂ BİR CE HEN... NEM BEL Kİ ÇEN NET....
 BEK..... LE DİK. — SAZ — — SAZ —
 BEK..... LE DİK.
 BİR ÇÖ ZÜL MEZ SIR RA DÜŞ..... TÜK KİM SE BİL.. MEZ....
 GER..... ÇE Ğİ. — SAZ — — SAZ —

SUZİDİL ŞARKI

Eiz bu ömrün vuslatından sanki hasret bekledik.
Her bakıştan, her gülüşten başka lezzet bekledik.
Bir çözülmez sırra düştük, kimse bilmez gerçeği;
Belki tenhâ bir cehennem, belki cennet bekledik.

Vezin: Fâilâtün, Fâilâtün, Fâilâtün, Fâilün.

YILMAZ KARAKOYUNLU